

Прича о граду

Шира околина Београда била је насељена још у праисторији. У то најстарије доба читав овај простор бејаше прекривен непрегледним шумама које су се на многим местима одржале до краја средњег века. Зато се и дан данас правац од Београда ка југу зове Шумадија.

Реке су биле најпогодније саобраћајнице, и ту, на обалама Дунава, развила се најстарија европска цивилизација, чији је заштитни знак најстарија монументална камена пластика уопште – риболско створење. Овом кругу археолошких налазишта припада и Винча, насеље на десној обали Дунава. Винча је чувена по својим шест хиљада година старим фигуринама од теракоте. Ове „госпођице од Винче” биле су украшаване – бојене између осталог и живиним оксидом (цинабаритом). Тај драгоцен пигмент ископан је на оближњој планини Авали.

Tale of a City

The wider surrounding of Beograd was populated even in prehistoric times. In those earliest times this space was covered with endless forests which survived all through the Medieval Age. This is the reason why the territory south of Beograd is called Šumadija (engl. the Forestland).

At those times river routes were the most convenient communication links, and indeed on the banks of The Danube emerged one of the earliest known civilizations in Europe, with its oldest monumental stone sculptures, in general – a fishlike creature, which is in fact its trademark. To this archeological site alone belongs Vinča, world-known settlement for its sixthousand years old terra cotta figurines. These ‘mademoiselles de Vinca’ were painted, among other with cinnabar! This precious pigment was found and extracted at the nearby Mountain of Avala.

История про город

Окрестности Белграда заселялись еще в праистории. В древнейшие времена данное пространство сплошь покрывали необозримые леса, зачастую сохранившиеся вплоть до конца Средневековья. Оттуда и по сей день область к югу от Белграда называется Шумадия (с. *шума* – лес).

Реки являлись самыми подходящими путями сообщения, и здесь, на берегах Дуная, развилась одна из первых европейских цивилизаций, защитным знаком которой является древнейшая монументальная каменная пластика вообще – рыбовидное существо. В данный круг археологических находок входит и Винча, селение на правом берегу Дуная. В Винче выявлены следы ртути и окиси ртути, красного пигмента – цинбарита или киновари, возраст которых составляет шесть тысячелетий. Данный драгоценный пигмент добывали, измельчали и очищали на самой Авале.

.....
.....

На почетку историје постојала су три скупоцена елемента, погодна за размену: злато, ћилибар и цинабарит – црвени пигмент. Цинабарит је био далеко највреднији, и налазио се у довољним количинама на овој београдској планини. Пигмент се копао, мрвио и пречишћавао на самој Авали. Самлевен у прах, преношен је до Винче одакле је Дунавом спуштан ка Средоземљу. Потреба за црвеном бојом била је у старом веку нарочито велика у Егеју. Дунавска траса је била логичан правац који се делом поклапао и са путем ћилибара.

Поред цинабарита и живе, на Авали се ископавало и олово и сребро, а недалеко и гвожђе. О томе сведочи име села између Авале и Саве – Железник. Богата налазишта изгледа да су привукла овамо и Скордиске, келтско племе склоно металургији. Стари путописци претпостављају да су прву тврђаву, на врху Авале, подигли баш они.

The beginning of history witnesses the existence of three precious elements suitable for trade: gold, amber and cinnabar – the red colour pigment. Cinnabar was by far the most important mineral found on the nearby Avala Mountain. The pigment was extracted and then crushed and separated it at the site. Made into powder, it was transported to Vinča where it started its journey towards the Mediterranean via the Danube River. The need for red colour in these early times was extremely high in the Aegean Region. The Danube route was a logical link and overlapped with the amber route.

Besides exploiting cinnabar and mercury, also lead, silver iron ore was extracted. The name of a village between Avala Mountain and the River Sava supports this fact with its name – Železnik (engl. Iron City, Iron Town). It seems that these rich sites attracted the Scordians, a Celtic tribe, with knowledge and skills related to metallurgy. The old chroniclers believe that these tribes built first fortress on the top of Avala Mountain.

В начале истории существовали три драгоценных элемента, подходящих для обмена: золото, янтарь и киноварь – красный пигмент. Ценность киновари значительно превосходила остальные, а достаточные количества ее имелись в белградской горе Авала. Размолотым в порошок, его перевозили в Винчу, и оттуда вниз по Дунаю отправляли в Средиземноморье. До нашей эры этот краситель особым спросом пользовался в Эгее. Дунайская трасса являлась логичным направлением, частично совпадавшим и с путем янтаря.

Наряду с цинобаритом и ртутью, на Авале добывали свинец и серебро, а неподалеку и железо. Об этом свидетельствует название села между Авалой и рекой Савой – Железник. Похоже, богатые месторождения привлекли сюда и скордисков – кельтское племя, искусное в металлургии. Древние авторы путевых заметок предполагали, что первая крепость на вершине Авалы воздвигнута именно ими.

.....
.....

Падом данашње Србије и београдског краја под римску власт почетком царског периода Римљани преузимају и појачавају преузета утврђења. У Београд се смешта део Четврте легије, а авалски град, поред старе улоге обезбеђења налазишта, и складиштења драгоцених метала, добија вероватно још једну – контроле царског друма. Пута најважнијег у овом делу римског света, о чему сведочи и његово име Виа Милитарис. Овај пут спаја Рим са Цариградом преко Београда. И наравно, пролази

испод Авале. Можда ту лежи и објашњење зашто је Београд највише пута до темеља разаран град у Европи. Шта сте очекивали од града на Војном Путу него да ратује, ратује и ратује и тако, веровали или не, бар тридесетак пута!

At the start of the Caesarian period, after the Roman conquest of the territories what is now Serbia and the region of Beograd, the fortress was further fortified. The Fourth Roman legion settled in Beograd and the City on Avala Mountain was given an important role to control the Tzarist Road, beside securing the mining sites and maintaining the production of these important minerals. This road was the most important part on this route and its important role is depicted by its name – Via Militaris. The road connected Rome with Constantinople via Beograd, and of course it passes just below the slopes of Avala Mountain. This fact might be a suitable explanation why Beograd is the city which has been devastated without match in Europe so many times. At any rate, what is there to expect from a City positioned on the Via Militaris – Military or War Road, but to be engaged in continuous wars, and so on and on, throughout history, believe it or not, Beograd was in ruins at least thirty times!

После того как нынешняя Сербия и белградская область попали под римское владычество, римляне в начале периода царей овладели крепостями и укрепили их. В Белграде расположилась часть Четвертого легиона, а авалский город, наряду со старым назначением охранять месторождения и складировать драгоценные металлы, похоже, приобрел еще одно – контролировать царскую дорогу. Важнейшую дорогу в данной части римского мира, о чем свидетельствует и ее имя Виа милитарис. Данная дорога соединяла Рим с Царьградом, через Белград. И конечно же, проходила рядом с Авалой. Возможно, именно здесь лежит и разгадка вопроса – почему Белград чаще любого города Европы в истории разрушали до основания. Чего же вы ожидали от города на Военной дороге, если не воевать, воевать и воевать, причем – хотите верить, хотите нет – как минимум тридцать раз!

.....
.....